

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 17 maja 2017 r.
(OR. en)**

**2015/0269 (COD)
LEX 1730**

**PE-CONS 62/1/16
REV 1**

**GENVAL 145
JAI 1108
MI 806
COMPET 667
COMIX 848
CODEC 1926**

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ZMIENIAJĄCA DYREKTYWĘ
RADY 91/477/EWG W SPRAWIE KONTROLI NABYWANIA I POSIADANIA BRONI**

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/...**

z dnia 17 maja 2017 r.

**zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG
w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C. 264 z 20.7.2016, s. 77.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2017 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/477/EWG¹ wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadziła ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem do zapewnienia określonej swobody obrotu w odniesieniu do niektórych rodzajów broni palnej i jej istotnych komponentów na terytorium Unii, a z drugiej strony – koniecznością kontroli tej swobody poprzez zabezpieczenia o charakterze ochronnym odpowiednie dla tych produktów.
- (2) Należy usprawnić, w sposób proporcjonalny, niektóre aspekty dyrektywy 91/477/EWG, aby rozwiązać problem niewłaściwego wykorzystywania broni palnej do celów przestępczych, mając na uwadze niedawne akty terrorystyczne. W tym kontekście Komisja wezwała w swoim komunikacie z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskiej agendy bezpieczeństwa do dokonania przeglądu tej dyrektywy oraz do przyjęcia wspólnego podejścia w odniesieniu do pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zapobiegania przywracaniu jej cech użytkowych i używaniu jej przez przestępców.
- (3) Do broni palnej zgodnie z prawem nabytej i posiadanej zgodnie z dyrektywą 91/477/EWG powinny mieć zastosowanie przepisy prawa krajowego dotyczące noszenia broni, myślistwa lub strzelectwa sportowego.

¹ Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51).

- (4) Do celów dyrektywy 91/477/EWG definicja „pośrednika” powinna obejmować każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym również spółki osobowe, a pojęcie „dostawy” należy uznać za obejmujące kredyt i leasing. Ponieważ pośrednicy świadczą podobne usługi jak sprzedawcy, powinni zostać objęci zakresem dyrektywy 91/477/EWG w odniesieniu do tych obowiązków sprzedawców, które są istotne dla działalności pośredników, w zakresie, w jakim są oni w stanie wypełniać te obowiązki, oraz o ile obowiązki te nie są wypełniane przez sprzedawcę w odniesieniu do tej samej transakcji.
- (5) Działalność sprzedawcy obejmuje nie tylko wytwarzanie, lecz również modyfikacje lub przeróbki broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, takie jak skrócenie gotowej broni palnej, prowadzące do zmiany ich kategorii lub podkategorii. Czysto prywatne, niekomercyjne działania, takie jak ręczne scalanie i rozcalanie amunicji z jej komponentów na użytek własny lub modyfikacje broni palnej lub istotnych komponentów posiadanych przez daną osobę, takie jak zmiany w kolbach lub przyrządach celowniczych, lub konserwacja związana ze zużyciem istotnych komponentów, nie powinny być uznawane za działalność, którą mógłby prowadzić tylko sprzedawca.
- (6) Aby zwiększyć możliwość śledzenia wszelkiej broni palnej i istotnych komponentów, a także ułatwić ich swobodny przepływ, wszelka broń palna i jej istotne komponenty powinny być oznaczone czytelnym, trwałym i niepowtarzalnym oznakowaniem oraz zarejestrowane w systemach rejestracji danych państw członkowskich.

- (7) Rejestry prowadzone w systemach rejestracji danych powinny zawierać wszystkie informacje umożliwiające powiązanie broni palnej z jej właścicielem oraz powinny obejmować nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe, państwo lub miejsce wytworzenia, typ, markę, model, kaliber i numer seryjny broni palnej lub wszelkie niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na szkielecie lub komorze zamkowej broni palnej. Istotne elementy inne niż szkielet lub komora zamkowa należy rejestrować w systemach rejestracji danych w zapisach odnoszących się do broni palnej, do której mają być one dołączone.
- (8) Aby zapobiec łatwemu usuwaniu oznakowań oraz sprecyzować, na których istotnych komponentach powinny być umieszczane oznakowania, należy wprowadzić wspólne przepisy unijne dotyczące oznakowania. Przepisy te powinny mieć zastosowanie wyłącznie do broni palnej lub istotnych komponentów, wytworzonych w Unii lub przywiezionych do Unii począwszy od dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], gdy są one wprowadzane do obrotu, natomiast broń palna i części wytworzone lub przywiezione do Unii przed tą datą powinny pozostać objęte wymogami dotyczącymi oznakowania i rejestrowania na mocy dyrektywy 91/477/EWG, które mają zastosowanie do tego dnia.

- (9) Ze względu na niebezpieczny charakter oraz trwałość broni palnej i istotnych komponentów, w celu zapewnienia, aby właściwe organy miały możliwość śledzenia broni palnej i istotnych komponentów do celów postępowań administracyjnych i karnych oraz mając na uwadze krajowe prawo procesowe, rejestry w systemach rejestracji danych powinny być przechowywane przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów. Dostęp do tych rejestrów i wszystkich powiązanych danych osobowych powinien być ograniczony do właściwych organów oraz powinien być dozwolony wyłącznie przez okres nieprzekraczający 10 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów do celów wydawania lub cofania pozwoleń, lub postępowania celnego, w tym również ewentualnego nakładania sankcji administracyjnych, a w przypadku gdy dostęp taki jest konieczny do celów ścigania w sprawach karnych - przez okres nieprzekraczający 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.
- (10) Dla skutecznego funkcjonowania systemów rejestracji danych ważna jest skuteczna wymiana informacji między sprzedawcami i pośrednikami, z jednej strony, a właściwymi organami krajowymi, z drugiej strony. Dlatego też sprzedawcy i pośrednicy powinni przekazywać informacje właściwym organom krajowym bez zbędnej zwłoki. Aby to ułatwić, właściwe organy krajowe powinny ustanowić środki łączności elektronicznej dostępne dla sprzedawców i pośredników, co może obejmować przekazywanie tych informacji pocztą elektroniczną lub bezpośrednio za pośrednictwem bazy danych lub innego rejestru.

- (11) W odniesieniu do spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku ustanowienia systemu monitorowania w celu zapewnienia, aby warunki wydania pozwolenia na broń palną były spełniane przez cały okres jego obowiązywania, państwa członkowskie powinny decydować, czy ocena ma obejmować uprzednie badania lekarskie lub psychologiczne.
- (12) Bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących odpowiedzialności zawodowej, ocena odnośnych informacji medycznych lub psychologicznych nie powinna prowadzić do domniemania, że należy przypisać jakąkolwiek odpowiedzialność personelowi medycznemu lub innym osobom dostarczającym takie informacje w przypadku niewłaściwego użycia broni palnej posiadanej zgodnie z dyrektywą 91/477/EWG.
- (13) Broń palna i amunicja powinny być przechowywane w sposób bezpieczny gdy nie są bezpośrednio nadzorowane. Jeśli są przechowywane inaczej niż w sejfie, broń palna i amunicja powinny być odseparowane od siebie. W przypadku gdy broń palna i amunicja są przekazywane przewoźnikowi w celu transportu, przewoźnik ten powinien być odpowiedzialny za należyty nadzór i przechowywanie. Kryteria dotyczące należytego przechowywania i bezpiecznego transportu powinny zostać określone w prawie krajowym, mając na uwadze liczbę i kategorię danej broni palnej i danej amunicji.

- (14) Dyrektywa 91/477/EWG nie powinna mieć wpływu na przepisy państw członkowskich, które pozwalają na dokonywanie zgodnych z prawem transakcji dotyczących broni palnej, istotnych komponentów i amunicji w drodze sprzedaży wysyłkowej, w internecie lub na podstawie umów zawieranych na odległość w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE¹, na przykład za pomocą internetowych katalogów aukcyjnych lub serwisów ogłoszeń drobnych, telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. Istotne jest jednak, aby tożsamość stron takich transakcji oraz ich zdolność do zgodnego z prawem zawarcia takich transakcji była możliwa do sprawdzenia oraz aby była rzeczywiście sprawdzana. W odniesieniu do nabywców, należy zatem zapewnić, aby ich tożsamość, a także, w stosownych przypadkach, ich pozwolenie na nabycie broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji zostały sprawdzone przez koncesjonowanego lub uprawnionego sprzedawcę lub pośrednika, lub przez organ publiczny lub przedstawiciela tego organu, przed dostawą lub najpóźniej w chwili dostawy.
- (15) W odniesieniu do najniebezpieczniejszych rodzajów broni palnej należy wprowadzić do dyrektywy 91/477/EWG bardziej rygorystyczne przepisy, w celu zapewnienia - z pewnymi ograniczonymi i należycie uzasadnionymi wyjątkami - aby nabywanie lub posiadanie takiej broni palnej lub wprowadzanie jej do obrotu były niedozwolone. W przypadku nieprzestrzegania tych przepisów państwa członkowskie powinny podejmować wszystkie odpowiednie środki, które mogłyby obejmować konfiskatę takiej broni palnej.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

- (16) Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość wydawania pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, jeżeli jest to niezbędne do celów edukacyjnych, kulturowych – w tym na potrzeby filmu i teatru – badawczych lub historycznych. Wykaz osób uprawnionych mógłby obejmować między innymi rusznikarzy, urzędy testujące i certyfikujące broń palną, wytwórców, biegłych, specjalistów z zakresu kryminalistyki, a w niektórych przypadkach także osoby zaangażowane w produkcję filmową lub telewizyjną. Państwom członkowskim należy również zezwolić na wydawanie osobom fizycznym pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A dla potrzeb obrony narodowej, na przykład w kontekście dobrowolnego szkolenia wojskowego przewidzianego w prawie krajowym.
- (17) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość decydowania o wydawaniu uznanym muzeom i kolekcjonerom pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, jeżeli jest to niezbędne do celów historycznych, kulturowych, naukowych, technicznych, edukacyjnych lub związanych z dziedzictwem, pod warunkiem że takie muzea i kolekcjonerzy wykażą, przed uzyskaniem pozwolenia, że podjęły niezbędne środki w celu wyeliminowania wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, łącznie z zapewnieniem należytego przechowywania. Każde takie pozwolenie powinno uwzględniać i odzwierciedlać konkretną sytuację, w tym charakter kolekcji oraz jej cel, a państwa członkowskie powinny zapewnić ustanowienie systemu monitorowania kolekcjonerów i zbiorów.

- (18) Nie należy uniemożliwiać sprzedawcom i pośrednikom zajmowania się bronią palną, istotnymi komponentami i amunicją sklasyfikowanymi w kategorii A w przypadkach, gdy wyjątkowo zezwala się na nabycie i posiadanie takiej broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, w przypadku gdy zajmowanie się nimi jest konieczne do celów pozbawienia ich cech użytkowych lub przeróbki, lub w innych przypadkach dozwolonych w dyrektywie 91/477/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą. Nie należy też uniemożliwiać sprzedawcom i pośrednikom zajmowania się taką bronią, istotnymi komponentami i amunicją w przypadkach nieobjętych zakresem stosowania dyrektywy 91/477/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, na przykład w przypadku broni palnej, istotnych komponentów i amunicji, które mają być wywiezione poza terytorium Unii lub broni, która ma zostać nabyta przez siły zbrojne, policję lub organy publiczne.
- (19) Sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć możliwość odmowy przeprowadzenia wszelkich podejrzanych transakcji zakupu amunicji scalonej lub gotowych do osadzenia splotek jako komponentów amunicji. Transakcja może zostać uznana za podejrzaną, jeżeli, na przykład, dotyczy ilości nietypowych dla przewidywanego użycia do celów prywatnych, jeśli nabywca wydaje się niezaznajomiony z użyciem amunicji lub jeśli nalega na uiszczenie zapłaty gotówką, a jednocześnie nie chce okazać swojego dowodu tożsamości. Sprzedawcy i pośrednicy powinni mieć również możliwość zgłaszania takich podejrzanych transakcji właściwym organom.

- (20) Ryzyko przerabiania broni akustycznej i innych rodzajów broni palnej na amunicję ślepią na prawdziwą broń palną jest wysokie. Dlatego istotne jest zajęcie się problemem takiej przerobionej broni palnej wykorzystywanej przy popełnianiu przestępstw, w szczególności poprzez włączenie takiej broni do zakresu stosowania dyrektywy 91/477/EWG. Ponadto, w celu uniknięcia ryzyka wytwarzania broni alarmowej i sygnałowej w sposób umożliwiający przerobienie jej tak, aby mogła miotać śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, Komisja powinna przyjąć odpowiednie specyfikacje techniczne w celu zapewnienia, aby nie było możliwe takie jej przerobienie.
- (21) Mając na uwadze wysokie ryzyko przywracania cech użytkowych broni palnej pozbawionej cech użytkowych w nieodpowiedni sposób oraz w celu zwiększenia bezpieczeństwa w Unii, taką broń palną należy objąć zakresem stosowania dyrektywy 91/477/EWG. Należy wprowadzić definicję broni palnej pozbawionej cech użytkowych, odpowiadającą ogólnym zasadom pozbawiania broni palnej cech użytkowych zgodnie z Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i handlowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, dołączonym do decyzji Rady 2014/164/UE¹, która transponuje ten protokół do unijnych ram prawnych.

¹ Decyzja Rady 2014/164/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7).

- (22) Broń palna zaprojektowana do celów wojskowych, na przykład AK47 i M16, której wyposażenie umożliwia działanie w oparciu o przełącznik trybu prowadzenia ognia, w przypadku gdy może być ona ręcznie przełączana między trybem samoczynnym i samopowtarzalnym, powinna być sklasyfikowana w kategorii A broni palnej, a tym samym zakazana do użytku cywilnego. Jeśli zostanie przerobiona na samopowtarzalną broń palną, powinna być sklasyfikowana w kategorii A pkt 6.
- (23) Niektóre rodzaje samopowtarzalnej broni palnej mogą być z łatwością przerabiane na samoczynną broń palną, co stwarza poważne zagrożenie bezpieczeństwa. Nawet bez takiego przerobienia niektóre rodzaje samopowtarzalnej broni palnej mogłyby być bardzo niebezpieczne, z uwagi na liczbę nabojów, jaką są w stanie pomieścić. Dlatego samopowtarzalna broń palna ze stałym mechanizmem ładującym umożliwiającym wystrzelenie wielu nabojów, a także samopowtarzalna broń palna w połączeniu z odłączalnym mechanizmem ładującym mogąca pomieścić wiele nabojów powinny być zakazane do użytku cywilnego. Sama możliwość dołączania mechanizmu ładującego o pojemności ponad 10 nabojów dla długiej broni palnej i 20 nabojów dla krótkiej broni palnej nie przesądza o konieczności sklasyfikowania broni palnej w określonej kategorii.
- (24) Bez uszczerbku dla możliwości odnawiania pozwoleń zgodnie z dyrektywą 91/477/EWG, samopowtarzalna broń palna, która wykorzystuje amunicję bocznego zapłonu, w tym o kalibrze 22 lub mniejszym, nie powinna być sklasyfikowana w kategorii A, chyba że dana broń palna została przerobiona z samoczynnej broni palnej.

- (25) Przepisy dyrektywy 91/477/EWG odnoszące się do europejskiej karty broni palnej jako głównego dokumentu potrzebnego strzelcom sportowym i innym osobom uprawnionym zgodnie z tą dyrektywą do prowadzenia działalności powinny zostać udoskonalone poprzez włączenie do jej odpowiednich przepisów odniesienia do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wyboru stosowania bardziej rygorystycznych zasad.
- (26) Przedmioty, które mają wygląd broni palnej („replika”), lecz zostały wytworzone w sposób uniemożliwiający ich przerobienie tak, aby miotały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, nie powinny być objęte zakresem stosowania dyrektywy 91/477/EWG.
- (27) W przypadku gdy państwa członkowskie posiadają krajowe przepisy regulujące broń zabytkową, broń ta nie podlega dyrektywie 91/477/EWG. Reprodukcyjne broni zabytkowej nie mają jednak takiego samego znaczenia historycznego ani powiązanej z nim wartości i mogą być wykonane przy użyciu nowoczesnych technik, które mogą zwiększyć ich trwałość i dokładność. Dlatego też takie reprodukcje powinny zostać objęte zakresem stosowania dyrektywy 91/477/EWG. Dyrektywa 91/477/EWG nie ma zastosowania do innych rzeczy, takich jak urządzenia do airsoftu, które nie odpowiadają definicji broni palnej i w związku z tym nie są regulowane tą dyrektywą.

- (28) W celu poprawy funkcjonowania wymiany informacji między państwami członkowskimi byłoby pomocne, gdyby Komisja mogła ocenić niezbędne elementy systemu w celu wsparcia takiej wymiany informacji zawartych w skomputeryzowanych systemach rejestracji danych w poszczególnych państwach członkowskich, włącznie z oceną wykonalności umożliwienia każdemu państwu członkowskiemu dostępu do takiego systemu. System ten może wykorzystywać moduł systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012¹, specjalnie dostosowany do broni palnej. Taka wymiana informacji między państwami członkowskimi powinna odbywać się zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679². W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje dostępu do rejestrów karnych osoby ubiegającej się o pozwolenie na nabycie lub posiadanie broni palnej, organ ten powinien mieć możliwość uzyskania takich informacji zgodnie z decyzją ramową Rady 2009/315/WSiSW³. Do oceny Komisji, w stosownych przypadkach, mógłby zostać dołączony wniosek ustawodawczy uwzględniający istniejące instrumenty dotyczące wymiany informacji.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

³ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

- (29) W celu zapewnienia odpowiedniej wymiany między państwami członkowskimi drogą elektroniczną informacji na temat wydanych pozwoleń na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego oraz odrzuconych wniosków o pozwolenia na nabycie lub posiadanie broni palnej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanawiania przepisów umożliwiających państwom członkowskim stworzenie takiego systemu wymiany informacji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (30) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011².

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (31) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (32) Do przetwarzania danych osobowych w ramach dyrektywy 91/477/EWG powinno mieć zastosowanie rozporządzenie (UE) 2016/679. W przypadku gdy dane osobowe gromadzone na mocy dyrektywy 91/477/EWG są przetwarzane w celach zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, organy przetwarzające te dane powinny przestrzegać przepisów przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680¹.
- (33) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (34) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/477/EWG.
- (35) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza dyrektywa oraz dyrektywa 91/477/EWG stanowią rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE².
- (36) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza dyrektywa i dyrektywa 91/477/EWG stanowią rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁴.

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

³ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁴ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (37) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza dyrektywa i dyrektywa 91/477/EWG stanowią rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE²,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2001, s. 21.

² Decyzja Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 1

W dyrektywie 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „broń palna” oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, chyba że jest wyłączona z zakresu tej definicji z jednego z powodów wymienionych w załączniku I sekcja III. Broń palna została sklasyfikowana w załączniku I sekcja II.

Przedmiot uznaje się za możliwy do przerobienia tak, aby miotał śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

- a) ma wygląd broni palnej; oraz
- b) ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu;

- 2) „istotny komponent” oznacza lufę, szkielet, komorę zamkową, w tym, w stosownych przypadkach, górną i dolną komorę zamkową, suwadło, bębenek, trzon lub zatrask zamkowy, które, będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają zostać osadzone;
- 3) „amunicja” oznacza nabój scalony lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, kule lub pociski, używane w broni palnej, pod warunkiem że komponenty te również są objęte wymogiem uzyskania pozwolenia w danym państwie członkowskim;
- 4) „broń alarmowa i sygnałowa” oznacza urządzenia z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepych nabojami oraz do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji czynnych lub pirotechnicznych nabojów sygnalizacyjnych i których nie można przerobić tak, aby miały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego;
- 5) „broń salutacyjna i akustyczna” oznacza broń palną, która została specjalnie przerobiona do strzelania wyłącznie ślepych nabojami, do takiego użytku jak w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, filmach i programach telewizyjnych, rekonstrukcjach historycznych, paradach, wydarzeniach sportowych i szkoleniach;

- 6) „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza broń palną, którą uczyniono trwale niezdatną do użytku w wyniku pozbawienia jej cech użytkowych poprzez zapewnienia, aby wszystkie istotne komponenty danej broni palnej stały się trwale niezdatne do użytku i niemożliwe do usunięcia, zastąpienia lub modyfikacji w sposób, który umożliwiłby przywrócenie broni palnej cech użytkowych w jakikolwiek sposób;
- 7) „muzeum” oznacza stałą i publicznie dostępną instytucję służącą społeczeństwu i jego rozwojowi, która nabywa, konserwuje, bada i wystawia broń palną, istotne komponenty lub amunicję w celach historycznych, kulturalnych, naukowych, technicznych, edukacyjnych, związanych z dziedzictwem lub rekreacją, która to instytucja została uznana za muzeum przez dane państwo członkowskie;
- 8) „kolekcjoner” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się gromadzeniem i konserwacją broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji w celach historycznych, kulturalnych, naukowych, technicznych, edukacyjnych lub związanych z dziedzictwem, która to osoba została uznana za kolekcjonera przez dane państwo członkowskie;
- 9) „sprzedawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na jednej z poniższych:
 - a) wytwarzanie, handel, wymiana, wypożyczanie, naprawa, modyfikacja lub przeróbka broni palnej lub jej istotnych komponentów;
 - b) wytwarzanie, handel, wymiana, modyfikacja lub przeróbka amunicji.;

- 10) „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną inną, niż sprzedawca, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na jednej z poniższych:
- a) negocjowanie lub organizowanie transakcji kupna, sprzedaży lub dostawy broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji;
 - b) organizowanie transferu broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji w państwie członkowskim, z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub z państwa trzeciego do państwa członkowskiego;
- 11) „nielegalne wytwarzanie” oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej istotnych komponentów i amunicji:
- a) z jakichkolwiek istotnych komponentów takiej broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;
 - b) bez pozwolenia wydanego zgodnie z art. 4 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wytwarzanie lub montaż; lub
 - c) bez oznakowania broni palnej przy jej wytwarzaniu zgodnie z art. 4;

- 12) „nielegalny obrót” oznacza nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub transfer broni palnej, jej istotnych komponentów lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z danych państw członkowskich nie wydało na to pozwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą lub jeżeli broń palna, istotne komponenty lub amunicja nie są oznakowane zgodnie z art. 4;
 - 13) „śledzenie” oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz, w miarę możliwości, jej istotnych komponentów i amunicji od wytwórcy do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania i nielegalnego obrotu.
2. Do celów niniejszej dyrektywy osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w państwie wskazanym w adresie znajdującym się w dokumencie urzędowym wskazującym jej miejsce zamieszkania, takim jak paszport lub krajowy dowód osobisty, który przedstawia się właściwym organom państwa członkowskiego, sprzedawcy lub pośrednikowi podczas kontroli nabywania lub posiadania. Jeżeli paszport lub krajowy dowód osobisty danej osoby nie zawiera adresu, państwo miejsca zamieszkania danej osoby ustala się na podstawie innego urzędowego dowodu miejsca zamieszkania uznawanego przez dane państwo członkowskie.

3. „Europejska karta broni palnej” jest wydawana przez właściwe organy państwa członkowskiego na wniosek osoby, która w sposób zgodny z prawem weszła w posiadanie i używa broń palną. Jest ona ważna przez okres nieprzekraczający pięciu lat, który może zostać przedłużony, oraz zawiera informacje określone w załączniku II. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i używanej przez posiadacza karty. Musi ona zawsze znajdować się w posiadaniu osoby używającej broń palną, a wszelkie zmiany w stanie posiadania broni lub jej cechach, a także jej utratę lub kradzież, wpisuje się do karty.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego dotyczących noszenia broni, myślistwa lub strzelectwa sportowego, z użyciem broni zgodnie z prawem nabytej i posiadanej zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nabywania ani posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję lub organy publiczne. Nie ma ona również zastosowania do transferów regulowanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE*.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. W odniesieniu do broni palnej wytworzonej lub przywiezionej do Unii począwszy od dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] państwa członkowskie zapewniają, aby każda taka broń palna lub każdy istotny komponent wprowadzone do obrotu:

- a) zostały opatrzone czytelnym, trwałym i niepowtarzalnym oznakowaniem, niezwłocznie po wytworzeniu i najpóźniej przed wprowadzeniem ich do obrotu, lub niezwłocznie po przywozie do Unii; oraz
- b) zostały zarejestrowane zgodnie z niniejszą dyrektywą niezwłocznie po wytworzeniu i najpóźniej przed wprowadzeniem ich do obrotu, lub niezwłocznie po przywozie do Unii.

2. Niepowtarzalne oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), obejmuje imię i nazwisko lub nazwę wytwórcy lub oznaczenie handlowe, państwo lub miejsce wytworzenia, numer seryjny i rok wytworzenia – jeśli nie został zawarty w numerze seryjnym – oraz model, o ile to możliwe. Pozostaje to bez uszczerbku dla umieszczenia znaku towarowego wytwórcy. W przypadku gdy istotny komponent jest zbyt mały, aby oznakować go zgodnie z niniejszym artykułem, zostaje on oznakowany co najmniej numerem seryjnym lub kodem alfanumerycznym bądź cyfrowym.

Wymogi w zakresie oznakowania broni palnej lub istotnych komponentów, które mają szczególne znaczenie historyczne, określa się zgodnie z prawem krajowym.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego podstawowego opakowania pełnej amunicji w taki sposób, by wskazać nazwę wytwórcy, numer identyfikacyjny partii, kaliber i typ amunicji.

Do celów, o których mowa w ust. 1 oraz w niniejszym ustępie, państwa członkowskie mogą wybrać stosowanie postanowień Konwencji o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej z dnia 1 lipca 1969 r.

Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku transferu broni palnej lub jej istotnych komponentów pochodzących z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego zostały one opatrzone niepowtarzalnym oznakowaniem, jak określono w ust. 1, umożliwiającym identyfikację podmiotu przekazującego.

- 2a. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje techniczne dotyczące oznakowania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie ustanawia system regulujący działalność sprzedawców i pośredników. System taki obejmuje co najmniej następujące środki:
- a) rejestrację sprzedawców i pośredników działających na terytorium danego państwa członkowskiego;
 - b) koncesje lub pozwolenia na prowadzenie działalności przez sprzedawców i pośredników na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz
 - c) kontrolę rzetelności prywatnej i zawodowej oraz odpowiednich umiejętności danego sprzedawcy lub pośrednika. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy zarówno osoby prawnej, jak i osoby fizycznej lub osób fizycznych, które kierują przedsiębiorstwem.”;
- b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim systemie rejestracji danych zapisuje się wszystkie informacje dotyczące broni palnej konieczne w celu śledzenia i identyfikacji tej broni palnej, w tym:
 - a) typ, markę, model, kaliber i numer seryjny każdej jednostki broni palnej oraz oznakowanie umieszczone na szkielecie lub komorze zamkowej jako niepowtarzalne oznakowanie zgodnie z ust. 1, które służy jako niepowtarzalny identyfikator każdej jednostki broni palnej;

- b) numer seryjny lub niepowtarzalne oznakowanie umieszczone na istotnych komponentach, w przypadku gdy różnią się od oznakowania na szkieletcie lub komorze zamkowej każdej jednostki broni palnej;
- c) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy dostawców i osób nabywających lub posiadających broń palną, wraz z odpowiednią datą lub datami; oraz
- d) wszelkie przeróbki lub modyfikacje broni palnej powodujące zmianę jej kategorii lub podkategorii, w tym autoryzowane pozbawienie cech użytkowych lub zniszczenie broni palnej oraz odpowiednią datę lub daty.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy zachowywały w systemie rejestracji danych rejestr dotyczący broni palnej i istotnych komponentów, łącznie z powiązanymi danymi osobowymi, przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.

Możliwość dostępu do rejestrów broni palnej i istotnych komponentów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oraz do powiązanych danych osobowych mają:

- a) organy właściwe w sprawach udzielania lub cofania pozwoleń, o których mowa w art. 6 lub 7, lub organy właściwe do prowadzenia postępowania celnego, przez okres 10 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów; oraz

- b) organy właściwe w sprawach dotyczących zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, przez okres 30 lat po zniszczeniu danej broni palnej lub danych istotnych komponentów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były usuwane z systemów rejestracji danych po upływie okresów określonych w akapicie drugim i trzecim. Pozostaje to bez uszczerbku dla przypadków, gdy konkretne dane osobowe zostały przekazane organowi właściwemu do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar i są wykorzystywane w tym konkretnym kontekście, lub innym organom właściwym do podobnych celów przewidzianych w prawie krajowym. W takich przypadkach przetwarzanie takich danych przez właściwe organy reguluje prawo krajowe danego państwa członkowskiego, z zachowaniem pełnej zgodności z prawem Unii, w szczególności przepisy dotyczące ochrony danych.”;

- (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy i pośrednicy zobowiązani są do prowadzenia ewidencji, w której zapisuje się każdą jednostkę broni palnej i każdy istotny komponent objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, które otrzymali lub zbyli, wraz ze szczegółowymi danymi umożliwiającymi identyfikację i śledzenie danej broni palnej lub danego istotnego komponentu, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy dostawców i osób nabywających je.

Po zakończeniu działalności sprzedawcy i pośrednicy przekazują tę ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za systemy rejestracji danych przewidziane w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawcy i pośrednicy mający siedzibę na ich terytorium bez zbędnej zwłoki zgłaszali właściwym organom krajowym transakcje dotyczące broni palnej lub istotnych komponentów, aby sprzedawcy i pośrednicy posiadali połączenie elektroniczne z tymi organami do celów takiego zgłaszania oraz aby systemy rejestracji danych były aktualizowane natychmiast po otrzymaniu informacji dotyczących takich transakcji.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w danej chwili każdą broń palną można było przyporządkować do jej właściciela.”;

4) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4a

Bez uszczerbku dla art. 3, państwa członkowskie zezwalają na nabycie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które otrzymały pozwolenie, lub – w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C – osobom, które są specjalnie upoważnione do nabycia i posiadania takiej broni palnej zgodnie z prawem krajowym.”;

- 5) uchyla się art. 4b;
- 6) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla art. 3, państwa członkowskie zezwalają na nabycie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawiają ważną przyczynę i które:
 - a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabycia, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub do celów łowieckich, lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka, a rodzic lub osoba dorosła posiadająca ważne pozwolenie na broń palną lub do celów łowieckich przyjmuje odpowiedzialność za należyte przechowywanie zgodnie z art. 5a; oraz
 - b) nie wydają się stanowić zagrożenia dla samych siebie lub innych, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; karalność za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

2. Państwa członkowskie muszą posiadać system monitorowania, z którego mogą korzystać stale lub okresowo, w celu zapewnienia, aby warunki udzielania pozwoleń ustanowione w prawie krajowym były spełniane przez cały okres obowiązywania pozwoleń, oraz, między innymi, aby odpowiednie informacje medyczne i psychologiczne były poddane ocenie. Szczegółowe zasady ustanawia się zgodnie z prawem krajowym.

W przypadku gdy którykolwiek z warunków udzielenia pozwolenia przestaje być spełniony, państwa członkowskie cofają odnośne pozwolenie.

Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni palnej, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania broni palnej tego samego typu na swoim terytorium.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenie na nabycie oraz pozwolenie na posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B zostało cofnięte, jeżeli stwierdzono, że osoba, której wydano pozwolenie, znajduje się w posiadaniu mechanizmu ładującego, który można dołączyć do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu lub do powtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, który to mechanizm:
 - a) może pomieścić ponad 20 nabojów; lub
 - b) w przypadku długiej broni palnej – może pomieścić ponad 10 nabojów,chyba że osobie tej wydano pozwolenie na podstawie art. 6 lub pozwolenie, które zostało potwierdzone, odnowione lub przedłużone na podstawie art. 7 ust. 4a.

Artykuł 5a

Aby zminimalizować ryzyko dostępu osób nieuprawnionych do broni palnej i amunicji państwa członkowskie określają zasady dotyczące właściwego nadzoru nad bronią palną i amunicją oraz zasady ich należytego przechowywania w bezpieczny sposób. Broń palna i amunicja do niej nie mogą być łatwo dostępne razem. Należyty nadzór w takich przypadkach oznacza, że osoba posiadająca w sposób zgodny z prawem daną broń palną lub daną amunicję ma nad nią kontrolę podczas jej transportu i użytkowania. Poziom nadzoru w odniesieniu do zasad należytego przechowywania musi odpowiadać liczbie i kategorii danej broni palnej i danej amunicji.

Artykuł 5b

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach dotyczących nabycia i sprzedaży broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji sklasyfikowanych w kategoriach A, B lub C, na podstawie umów zawieranych na odległość zdefiniowanych w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE^{*}, tożsamość, a w wymaganych przypadkach również pozwolenie nabywcy broni palnej, istotnych komponentów lub amunicji, były weryfikowane przed dostarczeniem lub najpóźniej w chwili dostarczenia ich tej osobie przez:

- a) koncesjonowanego lub uprawnionego sprzedawcę lub pośrednika; lub

- b) organ publiczny lub przedstawiciela tego organu.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku art. 2 ust. 2, państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, aby zakazać nabywania i posiadania broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A. Państwa członkowskie zapewniają, aby ta broń palna, istotne komponenty i amunicja, które w sposób niezgodny z prawem znajdują się w posiadaniu z naruszeniem tego zakazu, zostały skonfiskowane.
2. W celu ochrony bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, żeglugi handlowej, konwojów wysokiej wartości oraz ważnych obiektów, a także w celach obrony narodowej, celach edukacyjnych, kulturowych, badawczych i historycznych, oraz bez uszczerbku dla ust. 1, właściwe organy krajowe mogą wydawać, w indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, pozwolenia na broń palną, istotne komponenty i amunicję sklasyfikowane w kategorii A, jeżeli nie jest to sprzeczne z bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym.

3. Państwa członkowskie mogą w szczególnych indywidualnych, wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach zdecydować o wydawaniu kolekcjonerom pozwoleń na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa, w tym wykazania przed właściwymi organami krajowymi, że podjęto środki w celu wyeliminowania wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego oraz że dana broń palna, dane istotne komponenty i dana amunicja są przechowywane w sposób zapewniający poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do zagrożeń związanych z nieuprawnionym dostępem do takich przedmiotów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby kolekcjonerów, którym wydano pozwolenia zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, można było zidentyfikować w systemie rejestracji danych, o którym mowa w art. 4. Tacy uprawnieni kolekcjonerzy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej wszelką posiadaną przez nich broń palną sklasyfikowaną w kategorii A oraz zapewnienia właściwym organom krajowym dostępu do tej ewidencji. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system monitorowania w odniesieniu do takich uprawnionych kolekcjonerów biorąc pod uwagę wszystkie istotne czynniki.

4. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia sprzedawcom lub pośrednikom, w ramach ich działalności zawodowej, na nabycie, wytwarzanie, pozbawianie cech użytkowych, naprawę, dostawę, transfer i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa.

5. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia muzeom na nabycie i posiadanie broni palnej, istotnych komponentów i amunicji sklasyfikowanych w kategorii A, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków w zakresie bezpieczeństwa.
6. Państwa członkowskie mogą wydawać pozwolenia strzelcom sportowym na nabycie i posiadanie samopowtarzalnej broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A pkt 6 lub 7, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) zadowalający wynik oceny odpowiednich informacji uzyskanych w wyniku stosowania art. 5 ust. 2;
 - b) dostarczenie dowodu, że dany strzelec sportowy aktywnie przygotowuje się do zawodów lub uczestniczy w zawodach strzeleckich uznawanych przez uznaną urzędowo organizację strzelectwa sportowego danego państwa członkowskiego lub przez ustanowioną na szczeblu międzynarodowym i uznaną urzędowo federację strzelectwa sportowego; oraz
 - c) przedstawienie zaświadczenia z uznanej urzędowo organizacji strzelectwa sportowego, potwierdzające, że:
 - (i) strzelec sportowy jest członkiem klubu strzeleckiego i regularnie uprawia w nim strzelectwo sportowe co najmniej od 12 miesięcy; oraz
 - (ii) dana broń palna wypełnia specyfikacje wymagane dla dyscypliny strzeleckiej uznanej przez ustanowioną na szczeblu międzynarodowym i uznaną urzędowo federację strzelectwa sportowego.

W odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A pkt 6, państwa członkowskie, które stosują system wojskowy oparty na poborze powszechnym i w których przez 50 ostatnich lat obowiązywał system transferu wojskowej broni palnej na rzecz osób opuszczających armię po wypełnieniu obowiązku wojskowego, mogą wydawać takim osobom, jako strzelcom sportowym, pozwolenia na zatrzymanie jednej jednostki broni palnej używanej w trakcie obowiązkowej służby wojskowej. Odpowiedni organ publiczny przekształca tę broń palną w samopowtarzalną broń palną i okresowo sprawdza, czy osoby posługujące się taką bronią palną nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego. Zastosowanie mają przepisy akapitu pierwszego lit. a), b) i c).

7. Pozwolenia wydane na podstawie niniejszego artykułu podlegają okresowemu przeglądowi w odstępach nieprzekraczających pięciu lat.”;

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Pozwolenie na posiadanie broni palnej podlega okresowemu przeglądowi w odstępach nieprzekraczających pięciu lat. Pozwolenie może zostać odnowione lub przedłużone, jeżeli warunki, na podstawie których zostało wydane, są nadal spełniane.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o potwierdzeniu, odnowieniu lub przedłużeniu pozwoleń na samopowtarzalną broń palną sklasyfikowaną w kategorii A pkt 6, 7 lub 8 w odniesieniu do broni palnej, która była sklasyfikowana w kategorii B, oraz nabytą w sposób zgodny z prawem i zarejestrowaną przed dniem ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], z zastrzeżeniem pozostałych warunków określonych w niniejszej dyrektywie. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na nabycie takiej broni palnej przez inne osoby uprawnione przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/....⁺”.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/... zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L ...)”;

8) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli państwo członkowskie zakazuje nabywania i posiadania na swoim terytorium broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach B lub C lub uzależnia jej nabycie i posiadanie od uzyskania pozwolenia, informuje o tym pozostałe państwa członkowskie, które umieszczają wyraźne oświadczenie na ten temat w każdej wydawanej przez siebie europejskiej karcie broni palnej dla tej broni, zgodnie z art. 12 ust. 2.”;

⁺ Dz.U.: Proszę wstawić numer (w tekście oraz w przypisie dolnym), datę przyjęcia i odesłanie do publikacji (w przypisie dolnym) dyrektywy z dokumentu PE-CONS 62/16 ((COD) 2015/0269).

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Zasady dotyczące nabywania i posiadania amunicji muszą być takie same jak zasady dotyczące posiadania broni palnej, do której przeznaczona jest ta amunicja.

Na nabycie mechanizmów ładujących do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, które mogą pomieścić ponad 20 nabojów lub ponad 10 nabojów w przypadku długiej broni palnej, zezwala się jedynie osobom, którym wydano pozwolenie na podstawie art. 6 lub pozwolenie, które zostało potwierdzone, odnowione lub przedłużone na podstawie art. 7 ust. 4a.

2. Sprzedawcy i pośrednicy mogą odmówić zawarcia jakiejkolwiek transakcji nabycia amunicji scalonej lub komponentów amunicji, jeśli mają uzasadnione podejrzenia co do takiej transakcji z uwagi na jej charakter lub wielkość, oraz zgłaszają każdą próbę dokonania takiej transakcji właściwym organom.”;

10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby urządzenia z uchwytem na nabój, które są przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepych nabojami, do wystrzeliwania substancji drażniących i innych substancji czynnych lub do strzelania pirotechnicznymi nabojami sygnalizacyjnymi, nie mogły być przerobione w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego.

2. Państwa członkowskie klasyfikują jako broń palną urządzenia z uchwytem na naboje, które są przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepych nabojami, do wystrzeliwania substancji drażniących i innych substancji czynnych lub do strzelania pirotechnicznymi nabojami sygnalizacyjnymi, i które mogą być przerobione w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego.
3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej wytworzonej w Unii lub przywiezionej do Unii począwszy od dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] w celu zapewnienia, aby nie było możliwe przerabianie jej w celu miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2. Komisja przyjmuje pierwszy taki akt wykonawczy do dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Artykuł 10b

1. Państwa członkowskie zapewniają weryfikację pozbawiania broni palnej cech użytkowych przez właściwy organ w celu zapewnienia, aby w wyniku modyfikacji dokonanych w broni palnej wszystkie jej istotne komponenty zostały trwale pozbawione możliwości funkcjonowania i aby niemożliwe było ich usunięcie, zastąpienie lub modyfikacja, w sposób, który pozwalałby na przywrócenie w jakikolwiek sposób cech użytkowych broni palnej. Państwa członkowskie zapewniają, w ramach tej weryfikacji, wydanie świadectwa z zapisem poświadczającym, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, oraz naniesienie w tym celu na broni palnej wyraźnie widocznego oznakowania.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zapewnienia, aby wszystkie istotne komponenty broni palnej zostały trwale pozbawione możliwości funkcjonowania i niemożliwe było ich usunięcie, zastąpienie lub modyfikacja, w sposób, który pozwalałby na przywrócenie w jakikolwiek sposób cech użytkowych broni palnej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2.
3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, nie mają zastosowania do broni palnej pozbawionej cech użytkowych przed datą rozpoczęcia stosowania tych aktów wykonawczych, chyba że ta broń palna jest przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzona do obrotu po tej dacie.
4. Państwa członkowskie mogą powiadomić Komisję w ciągu dwóch miesięcy po dniu ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] o swoich krajowych normach i technikach pozbawiania broni palnej cech użytkowych stosowanych przed dniem 8 kwietnia 2016 r., wraz z uzasadnieniem, z jakich powodów poziom bezpieczeństwa zapewniany przez te krajowe normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych jest równoważny z poziomem zapewnianych przez normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403* mającego zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r.

5. Gdy państwa członkowskie powiadomią Komisję zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja może najpóźniej w terminie 12 miesięcy po tym powiadomieniu przyjąć akty wykonawcze, w których decyduje, czy krajowe normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych, których dotyczy powiadomienie, zapewniają pozbawienie broni palnej cech użytkowych z zachowaniem poziomu bezpieczeństwa równoważnego poziomowi zapewnionemu przez specyfikacje techniczne pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 mającym zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2.
6. Do dnia rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 5, każda broń palna pozbawiona cech użytkowych zgodnie z krajowymi normami i technikami pozbawiania broni palnej cech użytkowych stosowanymi przed dniem 8 kwietnia 2016 r., gdy jest ona przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzana do obrotu, musi być zgodna ze specyfikacjami technicznymi pozbawiania broni palnej cech użytkowych określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2403.

7. Broń palną pozbawioną cech użytkowych przed dniem 8 kwietnia 2016 r. zgodnie z krajowymi normami i technikami pozbawiania broni palnej cech użytkowych, co do których uznano, że zapewniają one poziom bezpieczeństwa równoważny poziomowi zapewnianemu przez specyfikacje techniczne pozbawiania broni palnej cech użytkowych określone w załączniku I do rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2403 mającym zastosowanie w dniu 8 kwietnia 2016 r., uznaje się za broń palną pozbawioną cech użytkowych, w tym również w przypadku, gdy jest ona przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego lub jest wprowadzana do obrotu po dniu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 5.

* Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 62).”;

11) w tytule rozdziału 3 słowa „we Wspólnocie” zastępuje się słowami „w Unii”;

12) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 12, broń palna może być przedmiotem transferu z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego wyłącznie zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule. Procedura ta ma zastosowanie również do transferu broni palnej w wyniku sprzedaży na podstawie umowy zawartej na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE.”;

13) w art. 12 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od ust. 1 myśliwi oraz uczestnicy rekonstrukcji historycznych, w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, oraz strzelcy sportowi, w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B lub C oraz broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, dla której wydano pozwolenie na podstawie art. 6 ust. 6 lub w odniesieniu do której potwierdzono, odnowiono lub przedłużono pozwolenie na podstawie art. 7 ust. 4a, mogą bez uprzedniego pozwolenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2, być w posiadaniu jednej lub większej liczby jednostek broni palnej w czasie podróży przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich w celu wykonywania swej działalności, pod warunkiem że:

- a) posiadają przy sobie europejską kartę broni palnej, w której wymieniona jest taka broń palna; oraz
- b) są w stanie uzasadnić powody swojej podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu działalności związanej z myślistwem, strzelectwem sportowym lub rekonstrukcją historyczną w docelowym państwie członkowskim.”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Odstępstwo to nie ma jednak zastosowania do podróży do państwa członkowskiego, które zgodnie z art. 8 ust. 3 zabrania nabywania i posiadania danej broni palnej albo wymaga w tym celu uzyskania pozwolenia. W takim przypadku do europejskiej karty broni palnej wpisuje się wyraźne oświadczenie. Państwa członkowskie mogą odmówić zastosowania tego odstępowstwa w przypadku broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A, na którą wydano pozwolenie na podstawie art. 6 ust. 6 lub w odniesieniu do której potwierdzono, odnowiono lub przedłużono pozwolenie na podstawie art. 7 ust. 4a.”;

14) w art. 13 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Właściwe organy państw członkowskich wymieniają się drogą elektroniczną informacjami o wydanych pozwoleniach na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego oraz informacjami o odmowach wydania pozwolenia przewidzianych w art. 6 i 7, ze względów bezpieczeństwa lub z powodów związanych z wiarygodnością danej osoby.

5. Komisja zapewnia system wymiany informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 13a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie szczegółowych zasad systematycznej wymiany informacji drogą elektroniczną. Komisja przyjmie pierwszy taki akt delegowany do dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].”;

15) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 13 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13b

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

- 17) w art. 15 ust. 1 słowo „Wspólnoty” zastępuje się słowem „Unii”;
- 18) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Do dnia ... [39 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, wraz z oceną adekwatności jej przepisów, do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski ustawodawcze dotyczące w szczególności kategorii broni palnej przedstawionych w załączniku I oraz kwestii związanych z wdrażaniem systemu europejskiej karty broni palnej, oznakowaniem oraz wpływem nowych technologii, takich jak druk trójwymiarowy, stosowanie kodu QR i stosowanie identyfikacji radiowej (RFID).”;

- 19) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w części II wprowadza się następujące zmiany:
 - a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszej dyrektywy broń palna jest sklasyfikowana w poniższych kategoriach.”;
 - b) w pkt A wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się zdanie wprowadzające;

(ii) w kategorii A dodaje się punkty w brzmieniu:

- „6. Samoczynna broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną broń palną, bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4a.
7. Każdy z poniższych rodzajów samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu:
 - a) krótka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 nabojów bez przeładowania, jeżeli:
 - (i) mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów stanowi część tej broni palnej; lub
 - (ii) odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów jest do niej wprowadzony;
 - b) długa broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 nabojów bez przeładowania, jeżeli:
 - (i) mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów stanowi część tej broni palnej; lub
 - (ii) odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów jest do niej wprowadzony.

8. Samopowtarzalna długa broń palna (tj. broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia), którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.
9. Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepych nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutową lub akustyczną.”;

(iii) kategoria B otrzymuje brzmienie:

„Kategoria B – Broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie

1. Krótka broń palna powtarzalna.
2. Krótka broń palna jednostrzałowa centralnego zapłonu.
3. Krótka broń palna jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.
4. Samopowtarzalna długa broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż trzy naboje w przypadku broni palnej bocznego zapłonu, a ponad trzy, lecz mniej niż dwanaście nabojów w przypadku broni palnej centralnego zapłonu.

5. Samopowtarzalna krótka broń palna inna niż broń palna wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. a).
6. Samopowtarzalna długa broń palna wymieniona w kategorii A pkt 7 lit. b), której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić, za pomocą zwykłych narzędzi, na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż trzy naboje.
7. Powtarzalna i samopowtarzalna długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.
8. Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
9. Samopowtarzalna broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi, inna niż wymieniona w kategorii A pkt. 6, 7 lub 8.”;

(iv) kategoria C otrzymuje brzmienie:

„Kategoria C – Broń palna i broń, w przypadku której wymagane jest oświadczenie

1. Powtarzalna długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii B pkt 7.

2. Długa broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.
 3. Samopowtarzalna długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii A lub B.
 4. Jednostrzałowa krótka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.
 5. Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepyimi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
 6. Broń palna sklasyfikowana w kategorii A lub B, lub w niniejszej kategorii, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2403.
 7. Jednostrzałowa długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, wprowadzana do obrotu począwszy od dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej];
- (v) uchyla się kategorię D;
- c) uchyla się pkt B;

2) część III otrzymuje brzmienie:

„III „Do celów niniejszego załącznika przedmioty, które odpowiadają definicji „broni palnej” nie są objęte zakresem tej definicji, jeśli:

- a) są przeznaczone do alarmowania, sygnalizowania, ratowania życia, uboju zwierząt lub połowów ryb za pomocą harpuna lub do celów przemysłowych lub technicznych, pod warunkiem że mogą być wykorzystywane wyłącznie do zadeklarowanych celów;
- b) uznawane są za broń zabytkową, w przypadku gdy nie zostały włączone do kategorii określonych w części II oraz podlegają przepisom krajowym.

Do czasu zakończenia koordynacji w Unii, państwa członkowskie mogą stosować swoje przepisy krajowe w odniesieniu do broni palnej wymienionej w niniejszej części.”;

20) w załączniku II lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) oświadczenia:

»Prawo podróżowania do innego państwa członkowskiego z jedną lub większą liczbą jednostek broni palnej sklasyfikowanych w kategoriach A, B lub C wymienionych w niniejszej karcie wymaga uprzedniego uzyskania jednego lub większej liczby pozwoleń wydawanych przez odwiedzone państwo członkowskie. Takie pozwolenia mogą zostać odnotowane w niniejszej karcie.

Uprzednie pozwolenie, o którym mowa powyżej, nie jest co do zasady konieczne w celu odbycia podróży z bronią palną sklasyfikowaną w kategorii C z zamiarem jej wykorzystania w celach łowieckich lub podczas rekonstrukcji historycznej, lub z bronią sklasyfikowaną w kategorii A, B lub C w celu jej wykorzystania do strzelectwa sportowego, pod warunkiem że podróżny posiada przy sobie kartę broni palnej i może określić powód podróży.«

W przypadku gdy dane państwo członkowskie poinformowało pozostałe państwa członkowskie, zgodnie z art. 8 ust. 3, że posiadanie niektórych rodzajów broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach B lub C jest zakazane lub wymaga pozwolenia, dodaje się jedno z następujących oświadczeń:

»Podróż do... (państwo(-a) przeznaczenia) z bronią palną... (identyfikacja) jest zakazana.«

»Podróż do... (państwo(-a) przeznaczenia) z bronią palną... (identyfikacja) wymaga uzyskania pozwolenia.«”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 4 ust. 3 i 4 dyrektywy 91/477/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, do dnia ... [30 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.
3. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2 zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.
4. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do broni palnej nabytej przed dniem ... [15 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], zawiesić wymóg składania oświadczenia dotyczącego broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C pkt 5, 6 lub 7 do dnia ... [45 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].
5. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący